

Arrest

nr. 193 232 van 5 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 februari 2017 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Kampirak in het district Dahanai Ghorri van de provincie Baghlan.

De taliban vroegen aan uw vader dat hij u met hen zou meesturen. Uw vader weigerde dit echter. Een week later kwamen ze terug, maar uw vader wimpelde hen opnieuw af. Nog eens drie dagen later

kwamen de taliban terug. Ze sloegen uw vader en namen u mee naar een grot. Daar leerden ze u hoe u een wapen moest gebruiken. Drie dagen later namen ze u mee naar het districtscentrum, waar u hen moest assisteren bij een gevecht. Jullie groep liep echter in een hinderlaag en in de chaos die hierop volgde, wist u weg te lopen en zich te verschuilen. De volgende dag werd u door de regeringstroepen gevonden in uw schuilplaats. U vertelde dat u door de taliban was gedwongen om mee te doen aan hun gevecht. Hierop brachten de regeringstroepen u terug naar uw familie met de mededeling dat u zou gedood worden als u nog een keer zou meegaan met de taliban. Nadat u terug thuis was, regelde uw vader uw vertrek uit Afghanistan.

Op het einde van de ramadan van 2015 verliet u Afghanistan. Op 27 september 2015 kwam u aan in België, waar u op 2 oktober een asielaanvraag indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die door de dienst Voogdij werd genomen op datum van 22 oktober 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 04.03.2016, p. 1 en 31), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Dahana-i Ghorī. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u uw hele leven in het dorp Kampirak van het district Dahana-i Ghorī van de provincie Baghlan hebt gewoond.

Vooreerst wordt er op gewezen dat u de asieldiensten trachtte te misleiden wat betreft uw leeftijd. Zo deed u zich bij de DVZ voor alsof u 16 jaar oud was en geboren bent op 31.10.1999, terwijl u in werkelijkheid al minstens 26 jaar oud was (zie supra; zie inschrijvingsbewijs DVZ; zie verklaring DVZ punt 4; zie leeftijdsbepaling FOD Justitie dd. 22.10.2015). Ook voor het CGVS hield u in eerste instantie vol dat u momenteel rond de 18 jaar oud bent, hoewel u op de hoogte bent van de resultaten van het

leeftijdsonderzoek (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 3). Toen u later tijdens het interview opnieuw werd gevraagd hoe oud u bent, stelde u dat u misschien meer dan 27 jaar oud bent, maar verklaarde u daar niet zeker van te zijn (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 15). Het feit dat u het CGVS geen zicht biedt op uw werkelijke leeftijd ondermijnt in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid. Het maakt het verder ook onmogelijk voor het CGVS om een correct beeld te krijgen van uw precieze levensomstandigheden tijdens de laatste tien jaar.

Hoewel uit het interview verder blijkt dat u een gedegen kennis hebt van de lokale geografie van Kampirak en het district Dahana-i Ghorī, zijn er verschillende elementen die erop wijzen dat u niet tot in de ramadan van 2015 in Kampirak hebt gewoond. Zo stelde u ten eerste dat er bij de recentste presidentsverkiezingen geen kiesbureau was in uw dorp en dat mensen uit uw dorp naar het districtscentrum moesten gaan om te stemmen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 19). Nochtans blijkt uit onze informatie dat er wel degelijk een kiesbureau in de middelbare school gevestigd was en dat daar 254 stemmen werden uitgebracht. Gelet op bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw leeftijd kan er overigens geen rekening worden gehouden met uw verklaring dat u minderjarig was ten tijde van deze verkiezingen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 19). Van een volwassen man mag men verwachten dat hij van dergelijke informatie op de hoogte is, zelfs al bracht hij tijdens deze verkiezingen zelf geen stem uit.

Ook stelde u dat de school in Kampirak in 1380 (21 maart 2001- 21 maart 2002 volgens de Gregoriaanse kalender) werd gebouwd, terwijl uit informatie blijkt dat het begin van de bouw van de school pas in augustus 2004 werd verwacht. Aangezien u volgens uw verklaringen de school reeds op uw elfde of twaalfde verliet (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 15) en u volgens de resultaten van het leeftijdsonderzoek in oktober 2015 minstens 24 jaar oud was (en u bijgevolg elf was in 2002 en twaalf in 2003), moet u uw schoolactiviteiten al hebben stopgezet verlaan de bouw ervan werd aangevat. U stelde voor de Commissaris-generaal echter dat de school nog in aanbouw was toen u met school stopte (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 15).

Verder wordt nog opgemerkt dat het vreemd en ongeloofwaardig is dat u zich niet herinnert of u bij uw vertrek uit Afghanistan via Kaboel bent gereisd (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 13). Ook al was het nacht toen u reisde, mag er redelijkerwijze worden verondersteld dat u zou weten of u bij uw vertrek uit uw land via de hoofdstad van uw land bent gereisd. Bovendien is het vreemd dat u niet weet waar het busstation waar u de bus naar Nimroz hebt genomen, zich bevond (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 12). Het feit dat u van dergelijke elementaire informatie betreffende uw reisweg niet op de hoogte bent, doet ernstig twijfelen aan uw vermeende reisweg.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk tot aan de zomer van 2015 in het dorp Kampirak van het district Dahana-i Ghorī van de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Dahana-i Ghorī heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

In verband met uw vermeende problemen met de taliban wordt bovendien opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat de taliban het risico zouden lopen om u een kalashnikov in de handen te steken en u die leren te hanteren nadat ze u net hadden ontvoerd en uw vader hadden geslagen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 14-15 en 21). Ook is het niet geloofwaardig dat de overheidstroepen u, daags na een vuurgevecht met de taliban, u na een korte ondervraging zomaar lieten beschikken en naar huis brachten nadat ze u op de plaats van de hinderlaag aantreffen met een kalashnikov (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p.14-15, 21-22) . Met betrekking tot uw vrees voor vervolging door de taliban omwille van uw Hazara herkomst, moet bovendien worden gesteld dat Hazara's in het verleden vaak het slachtoffer zijn geweest van discriminatie op zowel religieuze als raciale gronden. Tijdens het talibanregime was sprake van misstanden jegens de Hazara-bevolking in centraal-Afghanistan. Na de val van het talibanregime maakte de Hazara-bevolking een grote economische en politieke vooruitgang en thans lopen Hazara's geen bijzondere risico's meer in Afghanistan louter op basis van hun etniciteit. Hoewel uit informatie blijkt dat er zich in 2015 in verschillende Afgaanse provincies verschillende incidenten voordeden waarbij de Hazara-gemeenschap werd gevisieerd, kan niet worden geconcludeerd dat de Hazara gemeenschap in Afghanistan louter op basis van hun origine een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk zouden maken.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 16.11.2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 2 en 16). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als het enige middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan het asielrelaas van verzoeker. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“(…)Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die door de dienst Voogdij werd genomen op datum van 22 oktober 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige

feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 04.03.2016, p. 1 en 31), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Dahana-i Ghorī. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u uw hele leven in het dorp Kampirak van het district Dahana-i Ghorī van de provincie Baghlan hebt gewoond.

Vooreerst wordt er op gewezen dat u de asieldiensten trachtte te misleiden wat betreft uw leeftijd. Zo deed u zich bij de DVZ voor alsof u 16 jaar oud was en geboren bent op 31.10.1999, terwijl u in werkelijkheid al minstens 26 jaar oud was (zie supra; zie inschrijvingsbewijs DVZ; zie verklaring DVZ punt 4; zie leeftijdsbepaling FOD Justitie dd. 22.10.2015). Ook voor het CGVS hield u in eerste instantie vol dat u momenteel rond de 18 jaar oud bent, hoewel u op de hoogte bent van de resultaten van het leeftijdsonderzoek (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 3). Toen u later tijdens het interview opnieuw werd gevraagd hoe oud u bent, stelde u dat u misschien meer dan 27 jaar oud bent, maar verklaarde u daar niet zeker van te zijn (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 15). Het feit dat u het CGVS geen zicht biedt op uw werkelijke leeftijd ondermijnt in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid. Het maakt het verder ook onmogelijk voor het CGVS om een correct beeld te krijgen van uw precieze levensomstandigheden tijdens de laatste tien jaar.

Hoewel uit het interview verder blijkt dat u een gedegen kennis hebt van de lokale geografie van Kampirak en het district Dahana-i Ghorī, zijn er verschillende elementen die erop wijzen dat u niet tot in de ramadan van 2015 in Kampirak hebt gewoond. Zo stelde u ten eerste dat er bij de recentste presidentsverkiezingen geen kiesbureau was in uw dorp en dat mensen uit uw dorp naar het districtscentrum moesten gaan om te stemmen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 19). Nochtans blijkt uit onze informatie dat er wel degelijk een kiesbureau in de middelbare school gevestigd was en dat daar 254 stemmen werden uitgebracht. Gelet op bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw leeftijd kan er overigens geen rekening worden gehouden met uw verklaring dat u minderjarig was ten tijde van deze verkiezingen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 19). Van een volwassen man mag men verwachten dat hij van dergelijke informatie op de hoogte is, zelfs al bracht hij tijdens deze verkiezingen zelf geen stem uit.

Ook stelde u dat de school in Kampirak in 1380 (21 maart 2001- 21 maart 2002 volgens de Gregoriaanse kalender) werd gebouwd, terwijl uit informatie blijkt dat het begin van de bouw van de school pas in augustus 2004 werd verwacht. Aangezien u volgens uw verklaringen de school reeds op uw elfde of twaalfde verliet (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 15) en u volgens de resultaten van het leeftijdsonderzoek in oktober 2015 minstens 24 jaar oud was (en u bijgevolg elf was in 2002 en twaalf in 2003), moet u uw schoolactiviteiten al hebben stopgezet verlaan vooraleer de bouw ervan werd aangevat. U stelde voor de Commissaris-generaal echter dat de school nog in aanbouw was toen u met school stopte (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 15).

Verder wordt nog opgemerkt dat het vreemd en ongeloofwaardig is dat u zich niet herinnert of u bij uw vertrek uit Afghanistan via Kaboel bent gereisd (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 13). Ook al

was het nacht toen u reisde, mag er redelijkerwijze worden verondersteld dat u zou weten of u bij uw vertrek uit uw land via de hoofdstad van uw land bent gereisd. Bovendien is het vreemd dat u niet weet waar het busstation waar u de bus naar Nimroz hebt genomen, zich bevond (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 12). Het feit dat u van dergelijke elementaire informatie betreffende uw reisweg niet op de hoogte bent, doet ernstig twifelen aan uw vermeende reisweg.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk tot aan de zomer van 2015 in het dorp Kampirak van het district Dahana-i Ghorī van de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Dahana-i Ghorī heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

In verband met uw vermeende problemen met de taliban wordt bovendien opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat de taliban het risico zouden lopen om u een kalashnikov in de handen te steken en u die leren te hanteren nadat ze u net hadden ontvoerd en uw vader hadden geslagen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 14-15 en 21). Ook is het niet geloofwaardig dat de overheidstroepen u, na een vuurgevecht met de taliban, u na een korte ondervraging zomaar lieten beschikken en naar huis brachten nadat ze u op de plaats van de hinderlaag aantroffen met een kalashnikov (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p.14-15, 21-22) . Met betrekking tot uw vrees voor vervolging door de taliban omwille van uw Hazara herkomst, moet bovendien worden gesteld dat Hazara's in het verleden vaak het slachtoffer zijn geweest van discriminatie op zowel religieuze als raciale gronden. Tijdens het talibanregime was sprake van misstanden jegens de Hazara-bevolking in centraal-Afghanistan. Na de val van het talibanregime maakte de Hazara-bevolking een grote economische en politieke vooruitgang en thans lopen Hazara's geen bijzondere risico's meer in Afghanistan louter op basis van hun etniciteit. Hoewel uit informatie blijkt dat er zich in 2015 in verschillende Afghaanse provincies verschillende incidenten voordeden waarbij de Hazara-gemeenschap werd gevisieerd, kan niet worden geconcludeerd dat de Hazara gemeenschap in Afghanistan louter op basis van hun origine een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk zouden maken.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat voortvloeit uit het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 16.11.2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen (zie gehoorverslag CGVS dd. 16.11.2016, p. 2 en 16). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.(...)”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker vangt de uiteenzetting van zijn enig middel aan met een algemeen betoog over de hoedanigheid van ‘vluchteling’ in de zin van artikel 1, A, (2) van de Conventie van Genève en de bewijslast dienaangaande. Een dergelijk algemeen betoog vermag evenwel geen afbreuk doen aan de in de bestreden beslissing gedane concrete vaststellingen op grond waarvan verzoeker niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling. Met het louter verwijzen naar zijn verklaringen die hij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft afgelegd, weerlegt hij de op basis van zijn verklaringen gedane pertinente vaststellingen niet. Waar verzoeker een rapport citeert over “Men and Boys of Fighting Age”, dient erop gewezen dat verzoeker de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen en dat een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, hiertoe niet volstaat.

Het argument dat leeftijd in Afghanistan een relatief begrip is en dat de meeste Afghanen niet weten wanneer ze geboren zijn, kan niet overtuigen. Uit het leeftijdsonderzoek bleek immers dat verzoeker op 8 oktober 2015 een leeftijd had van 26,7 jaar met een standaarddeviatie van 2,3 jaar. Dit maakt dat verzoeker in 2016 minimum 25 jaar was. Verzoeker verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken op 7 maart 2016 dat hij slechts de leeftijd had van 16 jaar.

Zelfs al zou kunnen worden aangenomen dat verzoeker zijn exacte geboortedatum niet kende, dan nog is het niet aannemelijk dat hij ervan overtuigd is dat hij 10 jaar jonger is dan zijn werkelijke leeftijd.

Dat hij zijn leeftijd gehoord heeft van zijn ouders en de administratie is dan ook slechts een bewering die de Raad niet aannemelijk acht. Ook moet erop worden gewezen dat verzoeker geenszins enig document bijbrengt dat mogelijks een begin van bewijs omtrent zijn leeftijd zou kunnen verschaffen. Waar verzoeker dan ook verwijst naar de vermelding op de identiteitskaarten inzake de leeftijd in het algemeen, moet worden opgemerkt dat verzoeker zijn identiteitskaart niet heeft neergelegd. Het gegeven dat verzoeker zelfs voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volhield rond de 18 jaar oud te zijn, niettegenstaande hij op de hoogte was van de resultaten van het leeftijdsonderzoek doet wel degelijk afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. In zoverre verzoeker nog meent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooringenomen zou zijn geweest, kan hij allermist worden gevolgd. Uit het loutere feit dat in de bestreden beslissing naar de vaststellingen van het leeftijdsonderzoek verwijst kan dit immers geenszins worden afgeleid. Verzoeker

brengt geen concrete gegevens bij waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien hebben de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Waar verzoeker wijst op het feit dat hij een laaggeschoolde persoon is, die niet geïnteresseerd is in politiek dient erop gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Voor zover verzoeker naar zijn onwetendheid met betrekking tot zijn leeftijd verwijst moet worden verwezen naar wat hoger werd uiteengezet. Aangezien uit het leeftijdsonderzoek is gebleken dat verzoeker op het ogenblik van de verkiezingen meerderjarig was, kan van hem wel degelijk worden verwacht dat hij op de hoogte was van het gegeven of er in zijn eigen dorp al dan niet kon worden gestemd.

Wat betreft de aanbouw van de school laat verzoeker gelden dat dit een gebeurtenis was van 16 jaar geleden, waardoor hij zich afvraagt hoe hij exact zou moeten weten wanneer deze werkzaamheden zijn begonnen. Terwijl verzoeker thans in vraag stelt op welke wijze hij exact zou moeten weten wanneer de werkzaamheden voor de aanbouw van een school 16 jaar geleden begonnen, stelt de Raad vast dat verzoeker desbetreffend op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen formeel was met betrekking tot het jaar waarin de school werd gebouwd en hierbij uitdrukkelijk verklaarde dat de school nog in aanbouw was toen hij met school stopte. Het louter verwijzen naar het gegeven dat het gaat om een gebeurtenis van 16 jaar geleden volstaat dan ook niet om de gedane vaststellingen te weerleggen of te verschonen.

Waar verzoeker stelt hij "*volkomen getraumatiseerd*" is geweest door de gebeurtenissen in zijn leven en onderweg, dient vastgesteld dat verzoeker nalaat enig stuk bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat hij getraumatiseerd zou zijn. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoonde dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen.

Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerde trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België in het dorp Kampirak in het district Dahana-i Ghor van de provincie Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat *in casu* voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers Afghaanse nationaliteit staat in dezen niet ter discussie. Verzoeker maakt echter zijn herkomst uit het dorp Kampirak in het district Dahana-i Ghor van de provincie Baghlan niet aannemelijk, noch dat hij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de

subsidiare bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiare beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Gelet op het bovenstaande is verzoekers betoog met betrekking tot de veiligheidssituatie in zijn provincie niet dienstig.

2.5. Tot slot wijst de Raad erop dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op hetgeen *supra* werd uiteengezet kan aan verzoeker gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas de subsidiare beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

2.7. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF